

Nf. 24.

40

RECTOR
ACADEMIAE VITENBERGENSIS
IO. GEORGIUS
IOCHIVS

THEOLOGIAE DOCTOR ET PROFESSOR
PUBLICVS ORDINARIVS, SENATVS ECCLESIASTICI
REGIO - ELECTORALIS ADSESSOR, TEMPLI OO. SS.
PRAEPOSITVS, SVIQVE IAM ORDINIS DECANVS

CIVIBVS ACADEMICIS

SALVTEM PLVRIMAM DICIT
EOSDEMQUE AD DEVOTAM

CVM CHRISTO ΣΥΝΕΓΕΡΣΙΝ

DECENTER INVITAT.

VITENBERGAE
LITTERIS EICHSFELDIANIS.

ap.

Dmiranda catastrophæ est, & ad cuius meditationem animus obstupescit, quam sanctissimus Seruator intra hoc triduum, in cuius termino consistimus, subire uoluit. Recolimus animo, quæ tertio abhinc die cum Θεωδωρω gesta sint: Cum comprehensus, ab iniusto iudice alio ad alium raptatus, accusatus, damnatus & in crucem, medius inter duos latrones, suffixus, inter preces & lacrymas animam exhalaret. Tota naturæ compages horrebat spectaculum tam funestum, sol obscurabatur, terra contremiscebat, petrae dissiliabant, sepulchra recludebantur, templi uelum scindebatur, in ipsorum hominum pectoribus mira rerum commutatio exoriebatur, quibusdam sensu diuini consilii percussis, & ad poenitentiam adactis, quibusdam uero, iustissimo Dei iudicio, in coecitate sua relictis, & ad maiorem impietatis gradum, propria malitia, obfirmatis. Ita dum discipuli lugent, & fideles, qui uiuum Seruatorem secuti erant, dubii haerent, illucescente Paschatos die, angelo prænuncio, lactissima uox percrebrescit, perrupisse Christum mortis uincula, iram diuinam expiatam, legi satisfactum, aeternam iustitiam acquisitam, & tanti triumphi, quo neque coelum neque terra maiorem uidit, neque uidebit unquam, fructum ad solos & uniuersos homines pertinere. At quomodo huius fructus participes fieri debeamus, ostendit Paulus, exemplo Colossensium, dum ipsos allocutus, ait: *Συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτισματι, ἐν ᾧ καὶ ἀντηρέθητε διὰ τῆς πίστεως, τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐργασίας αὐτοῦ ἐν τοῖς νεκροῖς.* COL. 11, 12. Quæ dum meditatur FLACIUS Glossâ Compend. inquit: *Regenerationem confert Apostolus cum sepultura & resurrectione Christi, non solum id agens, ut ea similitudine rem de-*

claret, sed etiam, ut ostendat ipsum fontem, unde nobis illud tantum bonum profuat, nempe passionem & resurrectionem Christi, utque etiam demonstret, id non tantum possibile esse, sed etiam vere ita nobis contingere, quandoquidem Christi passio simul & resurrectio nostri causa facta sit. Indicatur simul etiam tum effector tanti operis, Deus, tum & instrumentum aut medium, quo illud bonum apprehendimus, nempe Baptismus & fides.

Est itaque mors & resurrectio Christi, de quibus pulpita sacra hodie personant, fundamentum & scaturigo omnium bonorum, quibus uel in gratiae, uel in gloriae regno frui hominibus licet. Nempe mors, quae uniuersam Christi obedientiam, actiuam & passiuam complectitur, est illud λόγον, quod ὑπὲρ πολλῶν, seu pro omnibus, Christus obtulit. MATTH. XX, 28. Fuit enim haec uera & sincera obedientia, a lege requisita, qua obtemperauit usque ad mortem, mortem autem crucis. PHIL. II, 8. Postulabat lex, diuinæ iustitiae in nos expressa imago, obsequium omnibus numeris absolutum; quod & omnibus internis atque externis uiribus praestaretur, omnibus diuinæ uoluntatis punctis & apicibus responderet, & ne ad momentum quidem cessaret aut intermitteretur. Obsequium intensiue, extensiue & protensiue perfectum, ut B. DANNHAVERVS loqui amat Hodof. christian. Phaenom. VI. Lit. E. Cui praestando cum nullius hominis uires sufficerent, nihil restabat, nisi, ut aeternum periret totum genus humanum, hoc solo pacto ἕχατον καθ' ἑαυτὴν, ultimum quadrantem, persolaturum. MATTH. V, 26. Hinc Deus creaturae suae, quam habebat ex uisibilibus, optimae, miserandam sortem intuirus, & iustitiam laesam, & misericordiam facilem in consilium adhibebat. Victus autem misericordia, & Filio, qui pro lapsis interueniebat, unico, huic & debitum & culpam omnem imposuit. Hic ergo, factus noster praes & sponzor, tenebatur omnia legis momenta adimplere, tanquam si ipse

ipse solus omnium hominum uices gereret, omnium-
 que officiis & partibus defungeretur. Itaque iubens
 promptusque: *Ne existimetis*, inquit, *quod uenerim, κατα-*
λύσαι τὸν νόμον, ἐκ ἧλθον καταλύσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι; soluer e
legem; non ueni, ut soluam; sed ut impleam. MATTH. V, 17.
 Idem tenebatur, omnium promeritas poenas, *quia o-*
mnes peccaueramus. ROM. V, 12. perpeti, tanquam si so-
 lus commisisset, quicquid criminum unquam sub sole
 admissum est. Itaque ita sancte uiuebat, ut, cum no-
 bis in omnibus esset similis, tamen non nisi ὁμοίωμα
 σαρκὸς ἀμαρτίας gereret. ROM. IX, 3. Et esset reuera
 πεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, ὅστις, ἀκακος, ἀμίαντος.
 EBR. VII, 26. Et, cum nihil peccati admisisset, neque
 fraus ulla in ore ipsius reperta esset, ipse tamen omnia
 omnium crimina lueret, quasi solus omnia supplicia
 meruisset, & solus iustitiam diuinam uiolasset. Quae
 omnia dum iubentissimo praestat animo, *soluendum mi-*
hi, ait, quod non rapui. PS. LXIX, 5. Quippe κρείττονος δι-
 αθήκης ἕγγυος γενόμενος, melioris testamenti sponfor fa-
 ctus EBR. VII, 22. illud proprio sanguine & morte
 obsignare tenebatur, alioqui uim & ualorem non ha-
 biturum. EBR. IX, 17. Atque haec testamenti huius
 obsignatio & confirmatio, in textu nostro per mor-
 tem & ἐνταφιασμὸν Christi indigitatur. Quae omnia
 cum sint ex uoluntate Dei, & liberrima Patris aeterni
 acceptatione, facta, quippe eius iustitiae plenissime
 satisfactio, & debita nostra ex asse exhaurientia, non
 possunt, quin in iudicio diuino fundamentum locent
 nostrae expiationis, & sempiternae felicitatis. Prae-
 fertim cum effectus & autor tantorum bonorum, ut
 fidem plenam satisfactionis faceret, triumphanti simi-
 lis, ex morte euasisset. Sic Christus, propter peccata no-
 stra traditus, & propter iustitiam nostram resuscitatus est.
 ROM. IV, 25.

Strato sic fundamento, necesse est, nos su-
 peraedificari: Non sufficit, Christum mortu-

um & sepultum esse; sed oportet, & nos *συνταφίσθαι*
ἢ συναφίσθαι, commori & conspeli. Exemplo Co-
 lossensium, quos Apostolus *συναφέντας τῷ Χριστῷ*, una
 cum Christo sepultos, appellat, eo ipso & una mortuos,
 insinuans. At quomodo id fieri potest, ut cum Chri-
 sto moriamur & sepeliamur, cum ipse ante tot secu-
 la & mortuus & sepultus sit? Respondet VATABLYS:
Cum baptizari fuimus, significauimus, nos per mortem Chri-
sti esse a peccato liberatos, & nouam uitam esse ineundam cum
eo, qui resurrexit. Sed nuda illa significatio nondum o-
stendit rationem, qua mortis alienae & liberationis a
peccato reddamur participes. Neque commonefa-
cto de noua ineunda uita nobis solatium ex morte &
sepultura Christi affert: Nam ad emendandam uitam
uel per naturam stimulamur, quae tamen & horrorem
Dei iniicit, cum haecenus opem, qua postulata prae-
stemus, non uideamus. Propius ad rem faciunt, quae
 B. CALOVIUS h. l. suppeditat: *Morimur cum Christo, in-*
quit ille, quatenus mortis Christi, quatenus ea est satisfactio-
ria, & pacificatoria, & reconciliatoria, COL. I, 14. 15. con-
sortes euadimus. Nam si unus pro omnibus mortuus est, o-
mnnes mortui sunt, certe in iudicio diuino omnes mor-
tui esse censentur, & ideo mortuus est pro omnibus, ut qui
uiuunt, non sibi met ipsis uiuant, sed illi, qui pro ipsis mortuus
& resuscitatus est, 2. COR. V, 14. 15. Id quod paulo post
plenius & dilucidius explanatur, hoc modo: Haec pri-
or applicatio, nempe concernens peccata nostra, pro quibus
solutio, uel satisfactio, morte Christi, quorum ἀδικησις EBR.
IX, 15 & abscondito a facie Dei, sepultura Christi facta est, quan-
tum ad meritum. Cum autem morimur cum Christo per fi-
dem, & cum sepeliamur cum eodem per fidem, hoc est, solutio-
nem & ἀδικησιω illam nostram facimus, nobisque applicamus,
rum reuera, quoad actum ipsum, uel quantum ad efficaci-
am & effectum, reddimur eius participes, quod in baptismo
nostro fieri, docet Apostolus. Huc usque B. CALOVIUS. Cum
*autem Apostolus dicit, fideles esse *συνταφέντας τῷ Χριστῷ**
ΕΥ ΤΩ

ἐν τῷ Βαπτίσματι, cum Christo sepultos in baptismo, quae
 phrasis etiam ROM. VI, 4. occurrit, alienum & super-
 uacaneum est, cum VORSTIO existimare, intelligen-
 dum h. l. esse baptismum non *externum*, seorsim ac-
 ceptum, sed illum *internum*: Quorsum enim opus
 est, duplicem fingere baptismum, cum Scriptura e-
 um ignoret, & ratio frustra in mysteriis fingat. Illud
 autem non abs re est, quod DAVENANTIVS monet:
*Corpus peccati sepeliri, quando eius vis eneruetur, & quasi cada-
 ver, terra obruatur, ne possit amplius mouere, & quoquo uelit,
 hominem impellere.* Haec ille. Nos addimus: Fieri illud
 & credendo, quando merito Christi, quod fide nostrum
 facimus, peccata nostra teguntur, PS. XXXII, I. ROM. IV, 7.
 Et nouitatem uitae exercendo, cum per *quotidianam con-
 tritionem & poenitentiam*, ut B. LVTHERVS loquitur, *uetus
 Adam in nobis suffocatur & exinguitur.*

Ut uero hoc pacto mortis Christi & sepulturae par-
 ticipes reddimur, ita pariter oportet resurrectionem e-
 ius nostram facere. Quod ipsum quoque Colossen-
 sium exemplo docemur, qui praedicantur, tanquam
 ἔσυνεγενθέντες, cum ipso quoque una resuscitati. Quod h. l.
 PAGNINVS, BEZA, PISCATOR, GROTIUS & VATABLVS
 existimant, perinde esse, utrum illud ἐν ᾧ, quod addu-
 ctis uerbis praemittitur, reddamus *cum quo*, aut *per
 quem*, aut *in quo*, id merito mittimus, reddentes simpli-
 citer, *in quo*, scil. baptisate: Neque enim, quod vor-
 STIO persuasum fuit, nihil refert, ad baptismum, an
 ad Christum hoc relatiuo respici putemus, cum diserte
 dicantur Colossenses ἐν τῷ Βαπτίσματι συνταθέντες, ἐν αὐ-
 τῷ ἔσυνεγενθέντες, utrobique ad baptismum intento di-
 gito. Quod & analogia facile euincit: Nam ut bap-
 tismus immersione & emersione, in calidioribus praeci-
 pue regionibus, fiebat; ita pariter hic loci sepulturae
 & resurrectionis fit mentio; quarum illa immersioni,
 haec emersioni respondet. Cum priorem illam soli-
 de explicasset & applicasset B. CALOVIUS Bibl. Illustr.
 in h. l.

in h. l. nunc etiam de posteriori sic loquitur: *Altera applicatio concernit iustitiam nostram, ob quam Christus dicitur resuscitatus. ROM. IV. 25. Quia per resurrectionem a mortuis, & uiuificationem reduxit nobis, aeternam iustitiam ac salutem, cuius in baptismo iidem reddimur participes: Siquidem ut cum Christo resuscitati sumus, quantum ad meritum, quod in Christo, propter peccata nostra tradito, & iustitiam nostram resuscitato, habemus, eaque ratione uiuificati etiam cum ipso dicimur, quia uita nobis acquisita est. EPH. II. 5. HOS. VI. 2. Ita quantum ad efficaciam, consequimur iustitiam ac uitam & salutem, seu fructum mortis & resurrectionis Christi per fidem, adeoque ita conresuscitati & uiuificati cum ipso dicimur. Id quod contingit in baptismo, in quo Christum cum meritis & iustitia eius induimus, ac ueste iustitiae & salutis ab ipso amicimur. Conf. GAL. IV. 27. ES. LXI. 10. ac iusti & haeredes uitae aeternae reddimur. TIT. III. 7. Vnde baptismus nos saluare dicitur. I. PETR. III. 21. Habet ergo B. uir respectum ad iustificationem & salutem; non uero simul ad renouationem; sicut paulo post mentem suam interpretatur: Non intelligitur b. l. resurrectio ex uitis, eorumque morte, quae fit in renouatione; sed conresurrectio cum Christo, qui certe ex uitis resuscitatus non est. At laxiori tamen sensu accipiunt LUCAS OSIANDER, ALGIDIVS HVNNIVS, aliique, de noua etiam & inculpata uita, ut, relictis ueteris Adami exuuiis, posthac Deo seruiamus, & iustitiae uiuamus. Quo consilio Paulus quoque Baptismus dicit lauacrum regenerationis & renouationis Spiritus S. TIT. III. 5. Quae ergo sententiae conciliari facile possunt, cum neque ille, neque hi loquantur exclusiue, & hi actus Dei gratiosi simul & eodem tempore fiant. Hoc tantum discrimen hic notandum est, cum fideles cum Christo *συνεσθητες*, aut resuscitati praedicantur; quod illud aliam uim habeat in Christo, quam in renatis. Christus enim non tantum resuscitatus est per gloriosam potentiam Patris, ROM. VI. 4. sed & propria uirtute resurrexit, nimirum, quae per unionis gratiam eius huma-*

humanitati propria erat, quaque potestatem habebat & ponendi, & sumendi uitam. 10H. X, 18. Homines autem ad salutarem hanc resurrectionem de suo addere nihil possunt; sed tantum uirtute meriti & resurrectionis Christi per Deum Spiritum Sanctum resuscitantur ex morte incredulitatis & peccatorum.

Non tamen absque medio Deus operatur hanc consepelitionem & conresurrectionem in suis fidelibus; sed, ut Colossensium exemplo patet, utitur Baptismo, tanquam lauacro aquae in uerbo. EPH. V, 26. Ita uisum est Deo, itaque expediebat, ut, cum Christus peccata nostra in sepulchrum intulisset, & iustitiam & uitam nobis inde retulisset, tanta bona nobis applicarentur per Sacramentum Baptismi. Hinc Baptismus nequaquam est inane aliquod signum rerum longissime absentium, uel iam occulte peractarum, sed efficacissimum medium, quo beneficia mortis & resurrectionis Christi nobis donantur & applicantur. Hinc cum ἁγρὸν παλιγγενεσίας ἢ ἀνακαρνώσεως πνεύματος ἁγίου audit TIT. III, 5. cognoscimus, quod misericordissimus Deus per illud nobis Spiritum suum largiatur, qui uis & spiritualibus uiribus instruat, quibus ad Christum tendentes, ipsum cum uniuerso eius meritoprehendamus & nobis applicemus. Vbi autem Christus donatur, ibi & iustitia & remissio peccatorum confertur. Sicut Petrus ait: *Baptizetur unusquisque uestrum eis ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, in remissionem peccatorum.* ACT. II, 38. Remissionem peccatorum sequitur unio cum Christo & societas arctissima: Nam quicumque in Christum baptizatus est, Christum induit. GAL. III, 27. Hanc tranquillitas conscientiae excipit, ut, sicut Christus resurrexit ad gloriam eam, ubi nullis hominum peccatis inquietatur amplius, ita, qui in Baptismo Christum induerunt, a peccatorum moribus liberati, pacato animo Deo seruiant; & peccato superiores facti, in noua sanctaque uita incedant. Inde est, quod ATHANAS. Tom. II. p. 226.

Baptismum τελείωσι, perfectionem, uocauit. μή εἰσιτέ-
λει χριστιανὸι οἱ κατηχούμενοι, πρὶν ἢ βαπτισθῶσι. βαπτισθέν-
τες δὲ τελειούνται: *Qui in rudimentis pietatis instituuntur, Chri-*
stiani non sunt perfecti, antequam baptizentur, perficiuntur au-
tem baptizati. Quae omnia gratiae bona ubi sunt, ibi con-
sequitur & uita gloriae. Neque aliunde baptismus hanc
habet uirtutem, ut tantum mortis & resurrectionis Chri-
sti fructum nobis conferat, quam ex uerbo Euangelii,
quo cum copulatus est baptismus, tanquam cum uirtu-
te aut *potentia Dei ad salutem.* ROM. I, 16. Ita paterne De-
us hominum generi prospexit, ut, cum tota nostra sa-
lus in merito mortis & resurrectionis Christi uertatur,
non adultis modo, sed & tenellis ordinari media, per
quae parta ipsis bona applicentur. *Non enim uult illos pe-*
rire, sed omnes ad ueritatis agnitionem peruenire. I. TIM.

II, 4.

Postquam autem Deus in uerbo & Sacramentis
quasi manum suam erga nos extendit, & diuitias gratiae
suae, merito mortis & resurrectionis Christi acquisitas,
obtulit, quid restat, nisi ut nosprehendamus, & aliena
iustitia inopiam nostram leuemus. Tunc itaque *fide* o-
pus est, qua mortem & resurrectionem Christi presemus
& nobis applicemus. Fecerunt illud Colossenses,
συνταφέντες ἢ συνεγερθέντες διὰ τῆς πίστεως, consepulsi &
una resuscitati per fidem. Fide scilicet cognoscimus, no-
stra peccata cum Christo sepulta, nobis item, prodeunte
rediuiuo ex mortuis Redemtore, paratam iustitiam,
innocentiam & sanctitatem, qua sola uestiti, in conspe-
ctu Dei consistere queamus. Eadem fides, missa omni
haesitatione, pronuntiat, Christum propter nostra pec-
cata mortuum, & propter nostram iustitiam resurrexil-
se: *Mortuum semel esse, idque peccato, uiuere autem Deo.*
ROM. VI, 10. Fides denique omnia illa, quae Christus uel
passus est, uel egit, nobis propria facit, & in salutem
nostram uertit, prouti in nostram omnia salutem sunt
exantlata. *Fides quid aliud est, inquit B. CALOVIUS*
quam

quam applicatio beneficiorum, morte, sepultura, uiuificatione
& resuscitatione Christi nobis acquiritorum? Cumque per
fidem donetur Spiritus S. regniti pugnant contra
peccata & ueterem Adamum, eumque sepeliunt &
mortificant, eius motus & desideria supprimunt, & ala-
crius subinde sese erigunt, ut in uicis domini ambu-
lent & uocationis munia perficiant. Sicut Christus
resuscitatus, in gloriae regno, nullis interpellatus mi-
feriis, uiuit & regnat in aeternum.

Neque tamen quicquam inuenit, quod sibi tribu-
at aut uiribus suis arroget homo: Non enim est nostri
arbitrii credere, sed diuinæ misericordiae. τὰτο ἐστὶ τὸ
ἔργον τῆ θς̄, ἡ κα πρὸς εὐσχησ. Hoc est opus Dei, ut credatis, IOH.
vi, 29. Scite Apostolus Colossensium fidem uocat ἐνέγ-
γεται τῆ θς̄, operationem Dei. Quae uerba quidem uarie
accipiuntur a uariis. Fides operationis Dei, ait FLACIUS
Glossa Compend. potest exponi uel actiue, fides in operatio-
nem Dei; uel passiuè, quae nobis ex operatione donoque Dei
contingit; sed commodissimus sensus est, quem uertimus, per fi-
dem Dei, efficaciter operantis uel agentis. Cuius mens huc
redit, fidem significare h. l. uel actiuam quandam & di-
uinitus donatam uim, qua operationem Dei apprehen-
damus; uel donum ipsum Dei, in quo recipiendo homo
se habeat passiuè; quanquam commodissimus uideatur
sensus, si accipiatur de fidelitate Dei, potentissime ope-
rantis cum resurrectionem Christi, tum nostram con-
resurrectionem. Alii aliter exponunt: Nobis placet,
accipere de fide nostra salutifera, aut iustifica, quae non
aliunde nobis obtingit, nisi ex operatione Dei. Luben-
tes sequimur B. CALOVIUM, qui hoc modo: Fides o-
perationis Dei dicitur non obiectiue, quasi feratur in uir-
tutem Dei, quae resuscitet mortuos; neque de potentia
Dei credendo, ut CHRYSOSTOMVS & THEOPHYLACTVS
autumant, sed de ratione consequendi salutem, neque tam
potentiam Dei, quam gratiam in promissionibus euange-
licis factam, fidem respicere, GROTIUS hic ipse susti-
nuit.

nuit. Et eiusdem uirtutis est, fidem in nobis operari, cuius erat, resuscitare Christum a mortuis. EPH. I, 19. Haec ille. Quo sensu accepta fides, indolem suam pro ratione originis exserit, cumque ipsa ἐξ ἐνεργείας, seu operatione Dei, ortum ducat, ipsa quoque operatur, & modo Christum passum & resuscitatum intuetur & amplectitur; quo pacto ἐργάζεσθαι τὴν θεώσιν τὴν μένσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, IOH. VI, 27. Modo proximum intuetur, eumque uariis officiis & beneficiis demereri studet. Quae duo tamen fidei officia nequam ita confundenda sunt, ut inter se permisceantur, & alterum in alterum commutetur. Sed manet hoc primum fidei munus, ut Christum, intueatur, eiusque meritum sibi appropriet, eoque in laetissimam salutis spem exfurgat. Neque tamen potest, quin simul Christum impense diligit, & Patrem colat, qui proprium pro nobis filium tradidit, insimulque proximo inferuiat, quem pari secum gradu a Deo diligere uidet. Haec fides sibi ex morte & resurrectione Christi uitae succum sumit, eademque, dum pietatis opera elicit, uitiorum morbis repugnat.

Denique cum de spiritali resurrectione Colossensium additur, eam esse opus τὸ ἐγείραναι τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, eius, qui excitauit Christum ex mortuis; eo ipso & corporalem illam Christi resurrectionem ex mortuis, & spirituales nostrae uiuificationem, beneficiae Dei operationi transferribit. Sicut enim dixerat, nos in Baptismo resuscitados per fidem, quam Deus in nobis operatur; ita nunc asseuerat, eundem Deum esse, qui & Christum ex mortuis resuscitauit, ait b. l. B. AEGID. HUNNIVS. Sic omnia ad Deum redeunt, tanquam fontem unicum & scaturiginem felicitatis nostrae. Ille dedit Filium, in assumptam carnem, legique nostri causa subiecit. GAL. IV, 4. Ille Spiritu & uirtute nostris unxit, ut cum praecoio, tum re beneficeret mortalium generi. ACT. X, 38. Ille in manus hostium tradi permisit, ut, uictima pro nostris delictis, nos expia-

expiaret. Ille uerbum reuelauit, ut per illud de salu-
tari consilio erudiamur. Ille Spiritum S. largi-
tur, ut eius uirtute regeniti credamus, & iusti-
tia Christi ornemur. Ille iustos nos renunciat,
carnis reliquias domat, & uirtutem impertit, ut uetus
Adam in nobis per quotidianam contritionem & poe-
nitentiam submergatur & moriatur, & quotidie emer-
gat nouus homo, qui in iusticia & puritate coram Deo
uiuat in aeternum.

Felices ergo, qui moriuntur cum Christo, & cum
ipso resurgunt spiritualiter: Moriuntur enim pecca-
to, & peccatum in ipsis moritur: Non quidem eo sen-
su, quasi prorsus expertes sint omnis peccati, aut eo
non amplius tententur. Quin potius, quo magis ipsi
annuntur fide, quae est operatio Dei, uiuere, quo
studiosius illi se ad legis normam exigunt & excutiunt,
eo magis peccatum in ipsis *auacā*, reuiuiscit, ROM.
vii, 9. hoc est, persentiscitur, ipsosque gemere & su-
spirare cogit: *Miser ego homo, quis me liberabit a corpore
huius mortis?* I. c. u. 24. Sed moriuntur, & mortui sunt
fideles peccato, dum non amplius mouentur, ut eo
delectentur, idque uoluntario perficiant, aut ea pro-
pter contremiscant & animum despondeant. Chri-
stus enim peccatum sepeliuit, illud exarmauit, & fide-
libus pacem peperit, ut, cum Christo resuscitati, ex-
sultent: *Gratias ago Deo per Dominum nostrum Iesum Chri-
stum. Animo in seruitu legi Dei, carne autem legi peccati.*
Nihil ergo damnationis est erga eos, qui in Christo Iesu sunt.
ROM. vii, 25. iix, i. Mortuum est peccatum in ipsis,
quatenus non amplius accusat ipsos, uel terret, uel
damnat, cum in Christo damnatum sit & punitum.
ROM. iix, 3. Et fideles sunt iusti in Christo, qui ipsis
est a Deo factus *iustitia & redemptio.* I. COR. i, 30. Neque
mancipare aut in seruitutem redigere ipsos potest;
dum ipsi carnem crucifigunt, cum desideriis eius &

concupisceniis. GAL. v, 25. Spiritu autem libero & spontaneo ducti, delectantur lege Dei, &, quantum ualent, sancte uitam agunt. Haec est felix illa sors resurrectionis primae, de qua *Iohannes* APOC. XX, 6. *Felix est & sanctus, qui particeps est resurrectionis primae, in eum enim mors secunda potestatem non exercebit ullam.* Et *Venerabilis Beda*: *Qui in hac prima resurgit, resurgit in secunda ad gloriam. Qui uero in hac prima non resurgit; in secunda tamen resurgit, sed ad poenam.* Nec non *Augustinus* L. XX. de *Ciui. Dei*, primam uocat resurrectionem animarum, quae uenire non permittit in mortem secundam, de qua APOC. XX, 6. *Secundam uero, quae in seculi fine futura, non animarum, sed corporum est, quae per ultimum iudicium alios mittet in mortem secundam, alios ad eam uitam, quae non habet mortem.*

Edocemur iisdem, eadem, quae hic gerimus, corpora olim esse resurrectura, & uanam esse persuasione, qua tenentur *Sociniani*, quod corpora nostra in altero seculo, ratione substantiae spectata, futura sint spiritualia. Nam ne dicamus, hanc opinionem absurdam esse, eo quod ponit & infert homines, qui in gloria sint futuri toti spiritus, & quidem compositi ex duobus spiritibus, quorum alter corporis, & partis perficiendae animandaeque, alter animae & partis perficientis & animantis, rationem habiturus. Videmus hic exemplum, quod omni dubio superius, & nobis fundamenti instar constitutum est, Christum scilicet, qui fuit *ἕως θανάτου*, resuscitatus, eodem corpore, quod antea, tot iniuriis & contumeliis excarnificatum, ceciderat; nunc autem, in signum ueritatis retento uulnere, uestigio, coelesti gloria coruscat: Quod intuebuntur olim impii, ut cognoscant, in quem pupugerint. ZACH. IX, 12. IOH. XIX, 36. Praeterea experimur in nobismet ipsis, nos, iisdem corporibus, quibus constamus, *συνταφίσασθαι καὶ συνεγείρασθαι ἰσὺ χριστοῦ*, una sepeliri & resurgere cum Christo spiritualiter. Quod si autem Deus nostra haec corpora, quae de terra sumta sunt, dignatur primitiis Spi-

ritus

ritus sui, quidni eadem olim dignaturus sit gloria coelesti, ut una cum animabus plenam Spiritus messem metant?

Discimus quoque, initium status iustificationis, unionis mysticae & renouationis nostrae esse idem, quod regenerationis, seu resurrectionis spiritualis. Quando enim haec bona eueniebant Colossensibus, nisi in baptismo? In eo & συνταφιασμῷ & συνεγέρσεως participes reddebantur, idque per fidem, quae est operationis Dei. At fides in Christum nobis praestat omnia, & ut uere regeniti simus, & ut compareamus iusti coram tribunali Dei, & ut cum Deo uniamur, & ut contendamus contra peccata, atque nouitati uitae studeamus. Haec omnia cum una eademque fides praestet, sequitur, quo momento uera fides existit, eodem haec omnia Dei beneficia adesse. Est praeterea baptismus lauacrum, non modo regenerationis, sed & renouationis Spiritus S. ΤΙΤ. ΙΙΙ, 5. Renouatio autem, naturae ordine est posterior iustificatione & unione mystica. Ut intelligamus, quae naturae & conceptus nostri ratione, aliis sunt priora uel posteriora, eadem tempore esse omnino simul, neque gratiam Dei pati moram.

Agnoscimus denique delirum esse somnium, cum Fanaticus homo, IACOB BOEHMIVS, & qui eius tibias inflat, VALENTINVS WEIGELIVS; ille quidem de Testament. Christi L. I. c. 2. p. 15. Hic autem Postill. P. III. p. 15. 16. perhibet, resurrectionem Christi esse nihil aliud, quam reerectionem interni luminis in extincta coelesti hominis parte. Praeterquam enim, quod uerba de se portentosa sunt, & incertum quid, monstri alunt, audiuimus iam, quod resurrectio Christi sit reerectio eius corporis iam antea per mortem lapsi & sepulti; quod, post redunitam, quae morte secesserat, animam, uiuum ex sepulchro prodit. In qua actione Christus propria diuinaque uirtute egit, & templi, per hostes subuersi, ipse reerector fuit. 10 H. II, 19. Ne uero quis fingat eiusmodi
Chri-

Christum in nobis, cuius resuscitatio sit reerectio huius-
modi lucis internae, in anima antea extinctae; Scriptu-
ra eum prorsus ignorat, & ratio ipsa detestatur. Id uero
scimus, Christum θεόν ὁρατὸν, quem unicum agnosci-
mus, ratione Deitatis esse in omnibus creaturis; ratio-
ne humanae naturae, ui unionis personalis, pariter o-
mnibus intime adesse rebus, & πάντα φέρον τῷ ἥματι τῆς
δυναμείας αὐτοῦ. EBR. 1, 3. Eum uero ne quis existimet ho-
die, uel in nobis, uel extra nos, mori, sepeliri & resurge-
re, prohibet eius exaltatio gloriosa, quae huiusmodi
παθήματα exinanitionis prorsus respuit. Hoc autem
exemplo Colossensium didicimus, nos cum ipso mori,
sepeliri & resurgere debere per fidem, quae est operatio
Dei.

Vos itaque, O CIVES OPTIMI, cohortamur & ob-
testamur, ut recordemini, quanta uobis gratia, cum uix-
tum nati essetis, obrigerit? Quod tum per baptismum sitis
consepulti & conresuscitati cum Christo, inspirata uobis
per diuinam operationem fide; ut per uniuersam uitam,
recordati mortis & resurrectionis Christi, ne patiamini
peccatum dominari in mortalibus uestris corporibus, sed
summa ope enitamini, ut, Spiritu S. duce, in nouitate uitae
ambuletis. Huius officii uestri praecipue per haec sacra pu-
blica, quibus, obuersante adhuc animo tristissima Serua-
toris morte, resurrectionem Christi exultantes recolimus,
admonemini. Quare certatim id agite, ut, mortificato
ueteri homine, alacriter, & sumtis ex Deo nouis uiribus,
cum Christo resurgatis & uiuatis in sanctitate & iustitia,
quae Deo placent. Memores insuper, huius salutaris of-
ficii uestri Mystagogos esse Verbi diuini Ministros, ne pi-
gramini, nostro exemplo, ad aram frequentes ac-
cedere, & munuscula lubenti animo con-
ferre. P. P. Fer. I. Paschatos

Anno MDCCXXXI,

Ja 1586

ULB Halle

3

001 508 687

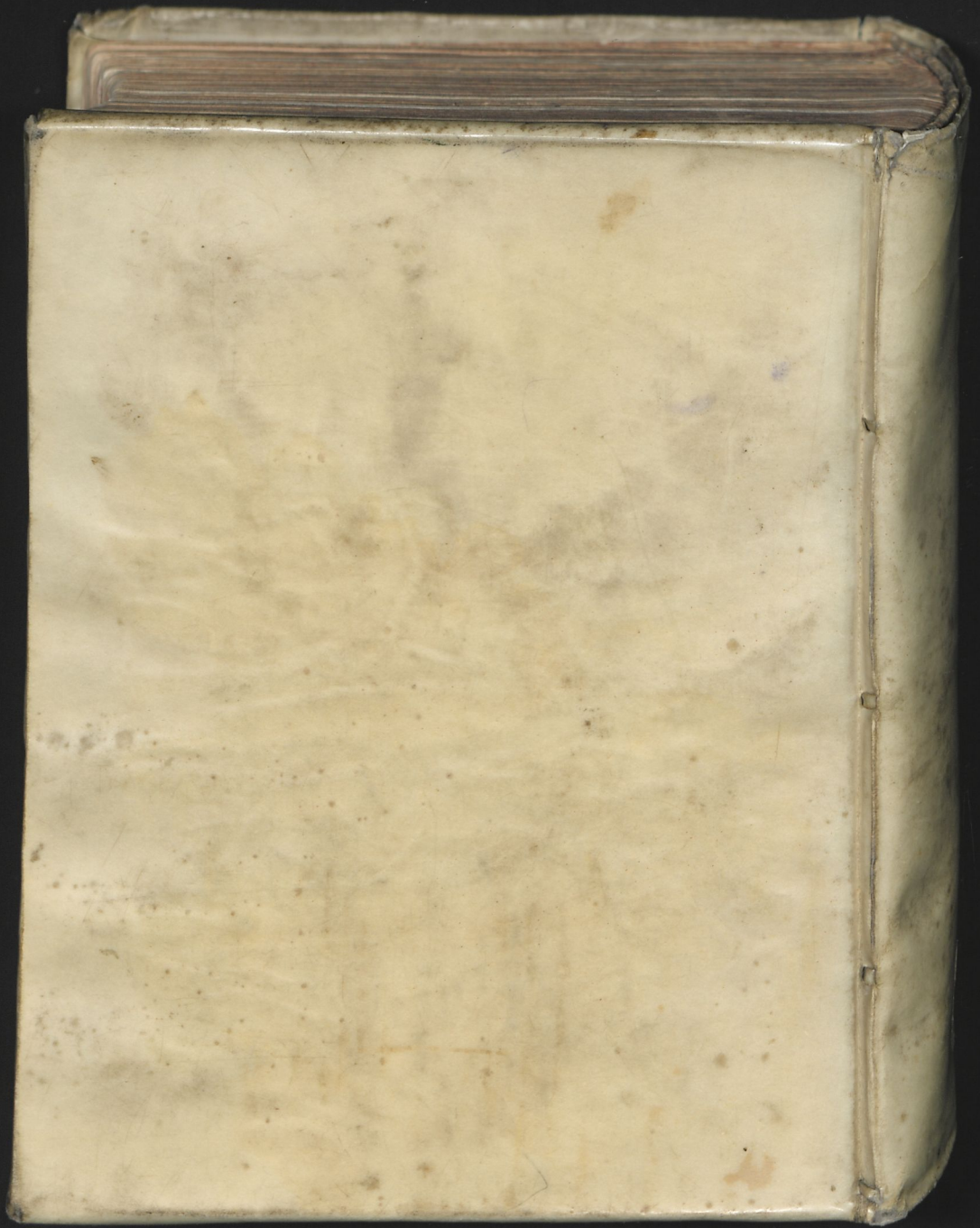

St

VD 78

VD 78

RECT
ACADEMIAE VIT
IO. GEO
IOCH

THEOLOGIAE DOCTOR
PVBLICVS ORDINARIVS, SEN
REGIO - ELECTORALIS ADSES
PRAEPOSITVS, SVIQVE IAM

CIVIBVS AC

SALVTEM PLVRI
EOSDEMQUE AD I

CVM CHRISTO

DECENTER IN

VITEMBER

LITTERIS EICHSE

